

SUBSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 P.TES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 P.TES. TRIMESTRE

ANY XI-NUM. 3,237

EL POBLE: CATALA

BARCELONA, DIUMENGE 25 DE GENER DE 1914

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER D'EN FORTUNY, NÚM. 2 TERÇ
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPRENTA, 2,293

EN SUFRAGI DELS ADVOCATS DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI D'AQUESTA CIUTAT

D. Baudili Gargarras i Xuriach.—D. Delmir de Caralt i Matheu.—Don Josep Pujol i Fernandez.—D. Ramón Poy i Salich.—D. Emili Sicars i de Palau.—D. Odón Ferrer i Nin.—D. Sebastià Antón Piuscal de Bofarull.—D. Gonzal Cortada i Carreras.—D. Joan Sol i Ortega.—D. Jaume Alegret i Vidal.—D. Pius Mir i Matas.—D. Joaquim Volart i Pou.—D. Pere Estades i Cortada.—D. Josep Puig de la Bellacasa.—D. Ildefons Sàniol i Casanovas.—D. Jaume Hill i Feltu.—D. Enric Losada i Rosés.—D. Lluís de Gomb i de Portolà.—D. Florent Fontcuberta i Vilar.—D. Joan Jonama i Vergós.—D. Tomàs Valls i Rodríguez.—D. Joan Polles i Oliver.—D. Eudaldo Vilatre i Amigó.—Excm. e Ilm. Senyor Don Josep Llaguarda i Fenollera.

MORTS DURANT L'ANY

Se celebrà un solemne Ofici a l'Església de Sant Felip Neri, demà, dilluns, dia 26 de l'actual, a les deu del matí.
La Junta de Govern de dit Col·legi i les famílies dels advocats morts, agrairan l'assistència a dit pletiu sufragi, per a començar a Déu les ànimes dels finats.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns 26 de gener i dies següents
Liquidació
de totes les existències d'hivern
per fi d'inventari semestral

SALDOS I OCASIONS

Importantíssimes rebaixes en
ARTICLES D'ALTA NOVITAT

Preus considerablement reduïts

Pròxima inauguració de la
Gran Galeria Fotogràfica
Direcció artística: D. Pau Audonard

Política estrangera

Dugues figures

Acaben de desaparèixer per sempre dues notables figures de l'història francesa contemporània: el general Picquart i M. Francis de Pressensé. Morts amb poques hores de diferència i lligats indissolublement per esdeveniments històrics, hi ha molta per a parlar alhora d'aquests dos homes de qualitat excepcional.

Quatre anys han passat de l'afaire Dreyfus encà, més aquest període de temps no ha esborrat pas el record de l'intervenció de l'aleshores tinent-coronel Picquart en el procés famós. Tots els qui, a França i a fora de França, van sentir la sotragada d'aquella formidable lluita, hauran tingut avui un pensament per aquell gran cor, per aquell fort caràcter que va fer possible el triomf de la veritat en un procés ple de tenebres i de infamies.

cent i que'l veu culpable era el comandant Esterhazy. Així va comunicar-ho confidencialment als seus superiors. En resposta, fou traslladat a l'única.

Malgrat les persecucions de què s'el feia objecte, En Picquart, clat a declarar com a testimoni en el procés Zola, proclamà altament l'innocència d'En Dreyfus. A conseqüència d'aquella declaració va ésser castigat per faltes greus a la disciplina. Diguem-ne tot, insistint en la seva actitud honrada, en 1899 denuncià la falsedat d'un document llegit pel ministre de la Guerra M. Camilleau a la Cambra, document que's volgué utilitzar contra el capità Dreyfus. Per aquest bon acte fou distingit i va ésser a la presó onze mesos. La defensa d'un innocent i de la llibertat.

Però la veritat estava en marxa, segons els mots d'En Zola, i ràpidament va fer camí. Regonoguda pel tribunal de cassació l'innocència del capità perseguit, triomfant la justícia. En Picquart fou reintegrat dins l'exèrcit, amb el grau de general de brigada, ascendint poc després a general de divisió. A l'èsser nomenat president del Consell M. Clemenceau, aquest el fou ministre de la Guerra. Així va ésser una reparació merecuda. En Picquart, al morir, era comandant d'un cos d'exèrcit. Els podis reaccionaris, brutals, l'hian acompanyat fins al fossar.

En aquella mateixa crisi de l'Affaire va pendre major relleu la figura, ja distingida, d'En Francis de Pressensé. Ell va ésser un dels qui més aviat i amb més impetu, se llançaren a la lluita, sense por a les penes. L'actitud del tinent-coronel Picquart va emocionar-lo profundament, i escriví a la seva gloria, en 1898, un libre titulat «Un héros. Tant va afectar la qüestió Dreyfus l'ànima generosa de Pressensé, que aquell va fer un canvi radical en les seues idees. De liberal burgès i col·laborador de ale Temps, passà a socialista. El partit obrer el feu diputat.

FOX és la millor màquina d'escriure Nord-americana

Domani's catàleg a
Venanci Guillaumet S. en C.
VERGARA, 6 - TELÈFON, 2,647
Cintes immillorables a Ptes. 2 una
Paper carbó superior a " 5 capes de 100 mil·la

jove la carrera diplomàtica i en ale Temps assignat encarregat del «Bulletin de l'estranger».

Ensença que socialista. En Francis de Pressensé era un nacionalista. El seu biògraf de «l'Humanité» escriu: «Éra un defensor autoritat de totes les races oprimides. Els armenis, els macedonis, els finlandesos no han tingut amic més calorós.»

Picquart, Francis de Pressensé. En la mort d'aquests dos homes, hem volgut retreure l'homenatge d'evocar la seva noble vida.

L'arxiprest d'Hita, un donzell trobare i un humil servidor

Plàtica que no interessa més que a uns quants amics i que farà bé el lleigir saltant-la.

«La apuesta fué, por un día, a En Joan Ruiz d'Hita, trobare i un donzell trobare i un humil servidor.

Joan Ruiz d'Hita, trobare i un donzell trobare i un humil servidor.

«No's pot dir mai que's versos de l'arxiprest d'Hita siguin troves, — afirma En Montaner.

— Per què? — valgu dir jo.

— Perquè llibre d'En Joan Ruiz no es cap trova, ni un conjunt de troves, sinó quelcom estructural que obceca a una unitat. Es un llibre, senyalment.

— Un llibre, col·lecció de troves.

— No's pot usar la denominació de troves.

«Si, perquè trova en sentit ample és una, vers, poesia i trobar, rimar, subjectar una invenció, falla, romanc, espial sentimental, a una llei de mesura i consonància.

— Ni en sentit general se poden dir troves a les poesies de l'arxiprest. L'obra d'aquest és anterior a l'invenció de les troves i a l'aparició dels trovadors.

En Montaner, colpejant despectivament la mà esquerra amb els guants d'ordenar, va agafats amb la dreta, afegí:

— Jo, senyors, porto sis anys dedicat a aquests estudis i vosaltres...

— Jo'l convido davant d'aquests senyors, el senyor Jesús Pinilla, l'eclesiàstic; el senyor Miró i Folguera, l'enciclopèdic; el senyor Doro, l'ingenier; el senyor Camps, l'hermós; i el senyor don Joaquim Bortellera, mestre de definicions, a dilucidar si's poden dir o no troves als versos d'En Joan Ruiz d'Hita, vos, des d'El Dia Gràfic i jo des d'EL POBLE CATALA.

— L'Argila, no li permetrà escriure en el diari ni el vostre nom, ni el del vostre periòdic — observà el senyor Doro.

— No hi fa res. Ja supliré jo aquesta humorada del senyor Argila.

Des d'un eoc valgu llançar el rept que En Montaner, jo, guerru i poeta, com Gardias, ha recollit. No retrocedim: no rectifiquem. Bon soldat, bon soldat... «Troves de Joan Ruiz? — diu. — Mañana escribemos nosotros trovas de Pindaro, trovas de Homero, Santillana etc., escribiremos trovas y las escribiremos bien; usted y yo, no las escribiremos; las nombramos. ¡Y sólo nombrándolas lo hacemos mal! ¿Qué sería si las escribiésemos?»

«¿A qui apel·larem, amic Montaner per a que falli? — Al Pantarra? L'Ocator de Roumeu de la Madrid donant uns figures estranyes i unes arbitràries panteres. ¿A l'Azorin? Devegades té molt mala educació i no respondria. ¿A En Cejador? — Però no seria millor, apel·lar al propi Joan Ruiz, arxiprest que fou d'Hita?»

Mentre la boira li preparava a En Solé de Sojo un magnífic i erudit eoc del temps, i En Costa, en un recó de l'Ateneu, em preparava un agrop vaig agafar les obres del nostre — nostre, no ho oblidem — arxiprest.

A la quinta fulla, en l'introducció al «Libre del Bon Amor», ja deia així: «El composte — el llibre — etrosi a dar algunos lección de muestra de métrica: é rimar é de TROBAR: ca TROBAS é notas é rimas é ditados é versos, que fitz complidamente segund que esta ciencia requiere».

En Joan Ruiz, presentant a l'amic Montaner, després d'anunciar en prosa que anava a escriure troves, ho anuncia en vers en la copia V.

«¿Porque mejor sea de todos escuchado? Fablarlos he por trobas é por cuento (rimado)».

I en la copia 66, per a que ningú dubi de que escriu troves, diu de quina mena s'ha per a que cap bécerra — paraula de missaga grega — comentaria pugui donar baixes interpretacions al llibre:

«A trobar con locura non creas que me (muerto)».

Després les adjetiva, com en la copia 114:

«Fiz con el grand pensar esta troba ca (curtal)».

«La duena que la oyere, por gila non me (aburrir)».

Mes avall, en la copia 170, ens confessa'l seu enamorament i com per ell escriví les troves, de les quals, l'amic Montaner després de sis segles encara no sabia que així se diguessin!

«De talla muy apuesta é de gesto amoroso. Por amor desta duena fiz trobas é cançones».

Si En Joan Ruiz d'Hita feia troves, era trovador, ¿Dehogueu, amic Montaner? A quicòm cap, aixequem-se, veniu al meu costat i llegiu l'arxiprest amb tota cura, com si fos l'ordenança. És al començament del llibre, a la copia 65:

«Saber el mal, desir bien, encoberto di (fiagui)».

«Tu non fallarás uno de trobadores mil».

En Cejador ratifica la professió de fe trovadoresca de l'arxiprest en la nota que posa la copia: «No menosprecies este libro, porque el punto más subido del trovar está en... y raras son los trovadores que a esto llegan».

«Heu llegit aquell himne a la mort, aquella elegia per la pèrdua de «Trova conventos», enorme i profunda, que ha fet dir que n'hi matex Dant aconseguí la seva emoció tràgica? Doncs en ella el clergue llibert i guerrer, segons Mendíez i Pelayo, demanant perdó per a aquelles evocacions doloroses, exclama: «La tristeza me hizo ser rudo trovador».

«Més erudit obtinguda en mitja hora? — Oh! Preservar els deus de les enutjoses dissertacions. Però abans de finir, una senzilla interrogació. ¿Què significa allò de «Mañana escribiremos trovas de Pindaro, trovas de Homero»? ¿Tal volta, com en el nostre totem de l'Ateneu, volem dir que les troves i els trovadors són posteriors a En Joan Ruiz d'Hita?»

«Els trovadors sorgiren a mitjans del segle XI i ja que sou un fervent monàrquic no testificareu amb trovadors plebeus o de gris missaga, sinó amb reis rutilants. Trovador fou Alfons II, trovador Pere II, trovador Pere III, tots reis de Catalunya, en els segles XII i XIII; Alfons X de Castella, en el segle XIII, recollí alguns dels darrers trovadors peninsulars i no oblidem, a aquell nostre gran rei Jaume I, anomenat per En Marquins el rei trovador. I En Joan Ruiz era segle XIV».

Ana les mans, per a encalçar, Montaner trovador, i si és no En Joan Ruiz anomenant troves als seus versos, contra'l vostre parer, que no la tingui en la copia 164:

Dize: por las sentencias se plenden los (amigos) «E por las non deir se fazen desamigos».

Amos MARIUS AGUILAR

MUSICALS

Saló Simplex --- Concert Pujol

Invitats pel cultíssim artista senyor Isabel assistirem abans d'anir al concert íntim que's celebrava al Saló Simplex.

Nombrosos i distingida concurrència emplenava l'hermosa sala d'audicions de l'eminent saló, que esava convenientment engalanat amb molt gust, formant junt amb la presència de distingides dames i elegants damiselles un conjunt enlluernador.

El programa que esdevé En Pujol no podia ésser més selecte. Sigueren magistralment executades «La maja de Goyas de Granados», «Cançonetes de Mendelsson», «Preludis i «Capriccio albar», de Targu; «Gavotta en si menor», de J. S. Bach; «Sevilla i «Serenata», de Albéniz.

Totes les obres foren dites amb gran mestria i refinat gust, escoltant al finalitzar moltes felicitacions i una gran ovació.

En Pujol, eminent guatemista, és dels que joca tot l'ànima i tot el seu sentiment en lo que executa. Arrançat de la guitarra sonoritat veritablement hermoza, madurant-lo amb un segell purament personal que l'acredita de gran concertista.

Parsifal a Viena

Pels diaris italians ens entrem que Viena ha sigut una de les ciutats que més ha trigat en assaborir la gran partitura del «Parsifal», qual estrena tingué lloc el dia 14 del corrent, baix la direcció del mestre Schalk.

Segons la premsa italiana, artistes, chors i orquestra esguerraren magistralment, produint en el públic profunda impressió.

Se prohibiren les manifestacions de cap mena durant el transcurs de la representació i a l'acabar-se'ls dos primers actes, reservant-se públic el dret de manifestar el seu agrado al finalitzar l'obra, fent-ho amb entusiasme. Se'logieren les decoracions de l'escenògraf Roller, exceptuant els panotams per haver-se permès falsejar l'idea de Wagner, efectuant les mutacions amb l'ajuda del vapor simultant nòvols, que alternativament se dissipaven, deixant entreveure alguns panotams de la ruta de Gurnemanz i Parsifal.

El fill d'En Wagner

La darrera producció de Siegfried Wagner, el fill del gran músic, serà encunçada en un concert quel 15 de Febrer dirigit colós de Bayreut. Se tracta d'un senzill «Scherzo», per a flauta i orquestra. El solista serà M. Gilbert.

De Política

Notes i comentaris

El nostre partit a Badalona

El Centre d'Unité Federal Nacionalista Republicana quel nostre partit té a l'industrial ciutat de Badalona, el diumenge passat celebrà Junta general de socis, en la que s'eleghen per a formar part de la Junta directiva, els senyors Antoni Antea, president; Josep Villaubi, segon president; Jesús Arimont, tercer president; Josep Ollé, tesorero; Joaquim Buques, secretari; Francisco Grané, segon secretari; Martí Ingles, Antoni Giral i Josep Carbó, vocals.

Aquesta Junta composta tota ella d'homes eminentment nacionalistes republicans, sabem d'una manera ben certa que està animada dels més bons propòsits per a l'enaltiment dels nostres ideals.

Per de prompte podem notificar a nostres correligionaris quel primer acte que es portarà a cap serà esplèndid.

Es tracta de commemorar l'once de febrer, que consistirà en un sopar, corrent els brindis a càrrec de prestigiosos oradors de la localitat.

També la Joventut Federal Nacionalista Republicana, està fent una colla de treball per a portar a cab la celebració d'un important acte de propaganda, contra l'equivocada política que sosté nostre govern a l'Àfrica.

Segons ens diuen nostres bons amics i correligionaris de Badalona, aquest acte s'efectuarà de conformitat amb la Joventut Federal de Barcelona.

Electorals

Per Sant Feliu de Llobregat, amb caràcter de regionalista se presentarà el candidat Antoni Bar i Tusques. Aquesta candidatura no té, segons sembla, altra fi, que restar vot a la que pugui oposar-se a la d'En Miró i Trepas.

«La Veu publica un fragment de cartip, electoral de les vintges eleccions. Heu's aquí'l noms que dona per segon el contrare regionalista:

Arenys de Mar, don Ricard de Caminy.

Castellterol, don Francesc Cambó.

Granollers, don Bonaventura Maria Pla.

Sabadell, don Martí Trias i Domènech.

Santa Coloma de Farnés, don Joan Ventosa i Calvell.

Puigcerdà, don Eusebi Bertrand i Serra.

Balaguer, don Miquel Barreia.

Solsona, don Ferran Valls.

Per Balaguer se presenta un postulat o ex-passant d'En Cambó. Per Balaguer hi surt la dugues legislatures el nostre estimat amic, l'eloquent advocat senyor Rodés, que ha fet en el Congrés una feina brillantíssima i profitosa per a Catalunya.

La presentació d'En Barreia pot perquilar el triomf d'un catalanista i d'un home de tanta mèrits com En Rodés, a pensar de lo qual no's dubta en prestar-se a la combinació que encara no sabem si qui pot afavorir, però que deurà ésser a qualsevol cadie.

Varies

La Junta Directiva de l'Ateneu Graciano d'U. F. N. R., es complau en comunicar a sos associats, quel proper diumenge 26 de gener, a les quatre de la tarda, tindrà lloc la reunió general ordinària que prescriuen els Estatuts.

Al mateix temps els prega la seva atenció i puntualitat a la mateixa, per tenir-se de tractar assumptes d'importància.

—Avui, dia 25, a les 3 de la tarda, «Sang Nova» celebrà l'Assemblea ordinària de socis en la que, seguint lo reglamentari, es renovà el Consell Directiu.

—El Bloc Nacionalista «Catalonista» (adherit a l'Unité Catalanista), de Guanyanor (Cuba), ha elegit la següent Junta Directiva:

Conseller en Cap, Albert Dargatz; segon Conseller, Fabi Ventura; tesorero, Josep Canyellas; secretari segon, Joaquim Frigul; conseller d'ordre primer, Pau Rífol; conseller d'ordre segon, Llorenç Batlle; arxiver i bibliotecari, Miquel Ribas Mestre; adjunts: Ricard Noé, Josep Soler Ollé, Manuel Rius Roig i Narcís Fornós.

—Diu «El Diluvio d'ahir».

«Se nos asegura que el diputado provincial, arquitecto y socio de la casa Ballarín, señor Puig y Cadafalch, anunciará su acta de diputado, retirándose definitivamente de la política para dedicarse sólo a sus planes y a sus hierros».

Esta resolución dióse que ha sido motivada por las acometidas que le dieron los diputados Guerra del Río y Font y Gumá en la última sesión de la Diputación con motivo de las obras del Palacio de la Generalidad, donde tanto hietto se consume de la casa Ballarín».

—Ha començat a publicar-se el setmanari «El Huracán», que dirigeix el radical senyor Miró.

En el Centre del carrer d'En Pelá, estant capital de l'U. F. N. R., s'hi ha posat calefacció per a comoditat dels socis. Propiament començaran altres reformes i millors que deixaran les sales del Centre amb tot confort.

Avui marxa cap a Terrassa, el president de la Joventut F. N. R. i amic nostre senyor Vila.

A l'Ateneu Barcelonés

A l'Ateneu Barcelonés s'ha fet l'inauguració oficial del present curs, assabentat a l'acte, que resultà brillantíssim, nombrosos i selecta concurrència.

Junta amb la junta directiva de la docta corporació, ocuparen la presidència els representants de les següents entitats: per l'Ajuntament, don Carles Fortuny; per l'Institut del Treball Nacional, don Pens Rahola; per la Cambra de Comerç, don M. Martí i Ventosa; pel Col·legi de Procuradors, don N. Gay; pel Centre Excursionista de Catalunya, don Pelegrí Casades i Gramaxyes; per l'Acadèmia de Jurisprudència, don Guillem A. Tell; per la Lliga Regionalista, el senyor Garriga i Massó; per l'Unité Catalanista, el senyor Casas; don Bonaventura Bassegoda ocupava la doble representació de l'Associació d'Arquitectes i de l'Orfeó Català; per l'Institut d'Estudis, don Lluís Segalà; per l'Associació d'Estudis Universitaris Catalans, don Ferran Valls; per l'Associació d'Arqueologia, don P. Casades; pel Centre de Mestres de Obres de Catalunya, don J. Verdaguier; pel Col·legi Mèdic de Barcelona, don A. Bartomeus; el doctor Murua i Valerdi, per la Facultat de Farmàcia; per l'Acadèmia Mèdica Homeopàtica, don I. Payró; don A. Rull, en representació de l'Associació d'Enginyers Industrials; pel Cercle Artístic, don Laureà Soler; per la R. A. Acadèmia de Medicina, don Rafael Clapet; i per l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, el doctor Farauto.

Oberta la sessió, el secretari de l'Ateneu, do Joaquim Casas Carbó, donà lectura de la Memoria reglamentaria, molt detallada. A continuació el digne president de l'Ateneu Barcelonés don Lluís Domènech i Montaner exposà la seva conferencia sobre «L'aparició de l'heraldica en els monuments romànics de Catalunya».

—Relacions amb la seva historia — contemporània i amb els nobiliaris posteriors.

El senyor Domènech, referint-se a les lluites que eren exposades en les vitrines i en volums convenientment exposats, va referir-se als nobiliaris antics, en les que's fa referència a les cases nobles catalanes.

Fou especialment interessant del Toixó d'Or, dels reis d'Europa i els seus vassalls, de la casa d'Àustria, d'En Mathieu Parisensis, de la casa reial i del llibre de linatges.

Entant de pè en l'objecte principal de la conferencia, senyalà l'aparició de l'heraldica en els monuments romànics, escultures, i especialment en els claustres, en les portes i en les tombes.

Santes Creus, Poblet, Santa Maria de Benlloch, Santa Coloma de Queralt i altres monestirs, són riquíssims en dats per a l'estudi de l'antigua heraldica catalana.

Un dels primers signes heràldics que apareixen, és la creu, que figura més o menys adornada com a senyera de determinats nobles o príncips en batalles com les de les Navas de Tolosa i Muret.

Els comtes de Barcelona i Tolosa van res posar la creu en sos escut.

La creu de Sant Jordi fou l'enseny de la que guardaven les fronteres cristianes contra els sarraïns, derivant-se de ella la creu de l'ordre de Montesa i la de Calatrava, adornada amb les flors de liri, insignia dels monjos del Cister, que defensaven aquell castell.

Sobre la creu de Calatrava en l'heraldica catalana, s'esmentà el senyor Domènech, passant després a les àguiles tot signe heràldic, fent curioses observacions i recordant històries de les antigues famílies catalanes que les usaren, recordant la batalla de Muret, on trobà la mort el nostre rei Pere.

L'història de Catalunya d'aquells temps fou recordada en l'heraldica de les famílies de Cervelló, Miralles, Cardona, Montcada, Rocafort, Queralt, Castallvell i altres, en les seves tombes de destruits monestirs, especialment en el panteó Nacional de Poblet.

Nombroses projeccions il·lustraren la conferencia del senyor Domènech, que's sospengué incompleta, a tres quarts de la matina.

Nostres aplaudiments posaren terme a la sessió.

ESTÓMAGO

Curación del 98 por 100 de las enfermedades del estómago 6 intestinales con el Elixir Estomacal de Sal de Carlos. Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo. Tonifica, ayuda a las digestiones, abre el apetito, quita el dolor y cura la

DISPEPSIA

Las acedias, vómitos, vértigo estomacal, indigestión, flatulencias, dilatación y úlcera del estómago, hipercloridria, neurastenia gástrica, anemia y clorosis con dispepsia: suprimen los cólicos, quita la diarrea y disenteria, la fétidez de las deposiciones y es antiespéptico. Vigoriza el estómago 6 intestinos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre. Cura las diarreas de los niños en todas sus edades.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se remite folletito a quien lo pide.

[illegible]

CICLES SANROMÀ

CARLES 33 - BARCELONA

DINER en 1.ª hipoteca! sobre valors des del 3 per 100 anual, en Hotes, propietaris, industrials i comerciants des del 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, edificis, parts indivises, i sobre genres, pianos, arranges i tota variació que convengui. Rambla de Santa Mònica, 4. entresol.

MÀQUINES PER A CUS

Frister & Rossmann

Únic Agent: LL. ROURA, Carrer Universitat, 4.- Telèfon: 3521. Sucursal: Trassera Tallers Martínez de la Rosa, 73 G.

URALITA ROVIRALTA

PERA TÈULADES

ECONÓMIC - INCOMBUSTIBLE - LLEUGER - ETERN

Demàninse mostres, Catàleg i Pressupostos

ROVIRALTA & C.^a, ENGINEERS

Passeig Antoni López, número 13, principal. — Telèfon, número 1,66

Directió telegràfica y telefònica: "URALITA" - Barcelona

Esqueles mortuorios se n'admeten fins a les dues de la matinada

Milers de curacions obtingudes amb els remeis de fama mundial

Tos-Refredats-"Tisis" Dolor - Reuma - Gota

Curació radical i segura prenent el **Terinhol**, 5 ptes. frasc Cura segura amb l'ús de la **Reumatolina**, 4 i 3 ptes.

ESTOMEC sà, **COR** content, usant la **Digestolina**, i parlareu així. - 5 pessetes tub

Punta de venda: Dr. Segalà, Rambla de les Flors, 4; Dr. Serra, Pelai 9; Vda. Alsina, Passatge del Crèdit, 4; Vicenà Ferrer; Uriach; Dr. Andreu; Farmacia de la Creu, Escudellera, 75; Viladot; Vidal i Ribas, Sepúlveda, 170, 4

SPINA WILLS DRUG
Y BOUTCHES
Calliverso BARCELONA
Cura infalible 150 ptes. al
frasc
Líquid vegetal per
casos febles
Talla - Cura BARCELONA
1.50 ptes. frasc
Deposita: Vda. ALSINA
- P. Crèdit -

Gran Empresa Funeraria

Societat Anònima

40 Sucursals amb telèfon a Barcelona i pobles agregats

LA NEOTAFIA

Enterros desde'l mes sumptuós al mes modest; d'aquests desde 25 ptes.

Central: Rambla Catalunya, 29 - Teléton 397

Tallers, fàbrica y coixeres; CAMPO SAGRADO, 24 - Teléton 2.691
 Estufa de desinfecció, portàtil a domicili, única a Barcelona